

РЕШЕНИЕ

№ 189

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 14.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **10605** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268 ал.1 във връзка с чл.197 ал.2 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба от „ФБД БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от С. К. П. срещу Решение № ПИ-324/12.10.2023г. на директора на ТД на НАП – София, с което е оставена без уважение, като неоснователна жалба с вх.№ 53-06-9871/28.09.2023 по регистъра на ТД на НАП София, подадена от „ФБД БГ“ ЕООД, срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки/ПНОМ/ с изх.№ С230022-022-0067891/19.09.2023г. издадено от А. Г., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП София

В жабата се излагат аргументи, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Излагат се съображения за липса на мотиви в процесния ПНОМ и нарушение на разпоредбата на чл. 196 от ДОПК. Жалбоподателят счита, че публичният изпълнител не е взел предвид действията на длъжника за извършени от него погасителни вноски във връзка с установените публични задължения и образуваното изпълнително производство. Допълнително се излагат твърдения за липса на основания за налагане на обезпечителни мерки. Оспорва се извода на решаващият орган, че с наложената обезпечителна мярка не е възпрепятствана икономическата дейност на дружеството. Моли съда за отмяна на оспореното решение и на оспореното ПНОМ.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява, но изразява становище по

същество с надлежна писмена молба, с която поддържа жалбата си и моли да бъде отменено оспореното решение на директора на ТД на НАП София.

Ответникът - директорът на ТД на НАП София в съдебно заседание се представлява от юрк. К., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Представен е писмен отговор, в който се излагат доводи по същество. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното: В ТД на НАП София, срещу жалбоподателя „ФБД БГ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2023 г., за събиране на установени и изискуеми публични задължения по подавани от дружеството декларации обр. 6 и декларации по ЗДДС.

Издадено е Съобщение за доброволно изпълнение по реда на чл.221 от ДОПК изх. №С230022-048-0030515/14.02.2023 г.

С оглед обезпечаване на публичните задължения, по изпълнителното дело е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С230022-022-0020300/23.03.2023 г., с което е наложен запор върху МПС – товарен автомобил марка М. Б. с рег. [рег.номер на МПС] , година на производство -2000г. и със застрахователна оценка 0,00 лева.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С230022-022-0067891/19.09.2023 г., от А. Г., на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП София, е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, находящи се в ТБ „ОББ“ АД, за сумата от 103 836.24 лв. Изложени са мотиви, че е изтекъл срокът за доброволно изпълнение, длъжникът не е обявил цялото си имущество, не е предложил изпълнението да бъде насочена върху друга движима или недвижима вещ. Без налагане на обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни събирането на публичния дълг. Цитираното постановление е обжалвано по административен ред пред Директора на ТД на НАП-София, който с Решение №ПИ-324/12.10.2023г. е оставил жалбата без уважение.

Именно решението на директора на ТД на НАП София е предмет на оспорване в настоящото производство.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя не са ангажирани доказателства, въпреки разпределената с Определение № 9690 от 08.11.2023г. доказателствена тежест. От процесуалния представител на ответника допълнително с писмения отговор са представени разпореждания за присъединяване на публичен взыскател и публични вземания – съответно Разпореждане за присъединяване № С230022-105-0385679/11.10.2023г. и Разпореждане за присъединяване № С230022-105-0426686/06.11.2023г. Представени са и Разпореждания от 05.10.2023г.,11.10.2023г., 12.11.2023г., 13.10.2023г., 06.10.2023г.,17.10.2023г.,23.10.2023г. 24.10.2023г., 25.10.2023г. 03.11.2023г. на публичния изпълнител, с които е разпоредено разпределение на плащания за погасяване на установени публични вземания на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена на в предвидения в чл. 197, ал. 2 от ДОПК 7- дневен преклузивен срок, от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я

разгледа по същество, относно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК, а именно директорът на ТД на НАП-София и в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 от ДОПК 14-дневен срок. Постановлението за налагане на обезпечителни мерки, също е издадено от компетентен орган-публичен изпълнител в ТД на НАП-София, съгласно правомощията му, определени в чл.167 от ДОПК.

Оспореното решение е издадено в предписаната от закона форма. Постановлението за налагане на обезпечителни мерки също съдържа всички законоустановени реквизити, съобразно изискванията на чл. 196, ал. 1 от ДОПК . Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че същото не съдържа мотиви. Посочено е както правното основание за издаване на постановлението – чл.200 и чл.202 ал.1 във връзка с чл.195 ал.1 –ал.3 от ДОПК, така и фактически основания. Конкретно е цитиран размерът на изискуемото публично вземане, както и лихвите. Публичният изпълнител е извършил преценка на установеното имущество на длъжника в хода на изпълнителното производство, който размер е отнесен към размерът на публичния дълг, съобразил е факта, че е изтекъл и срокът за доброволно изпълнение, като дългът не е погасен изцяло. Взел е под внимание и разпоредбата на чл.214 от ДОПК.

При издаването на оспореното решение, както и на потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съгласно чл. 195, ал. 1 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. На основание чл. 162, ал. 2, т. 1 от ДОПК, вземанията за данъци и задължителни осигурителни вноски са публични държавни вземания. Съгласно чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОПК, принудително изпълнение се предприема въз основа на декларации, подадени от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски. В процесния случай не е спорно, че са налице изискуеми вземания на държавата, установени по основание и размер по надлежен ред с декларации, подадени от жалбоподателя с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, които не са платени доброволно в законоустановените срокове, въпреки изпратеното и получено съобщение за доброволно изпълнение.

Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК, обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено.

От представената от жалбоподателя справка при административното оспорване на Постановлението за налагане на обезпечителни мерки за периода от 13.09.2023 г. до 21.09.2023г., по изпълнителното дело са постъпили суми с общ размер 41 341,77 лв., разпределени от публичен изпълнител при ТД на НАП София съответно с Разпореждания, които са приети като писмени доказателства по делото.

Към датата на издаване на ПНОМ с изх. №С230022-022-0067891/19.09.2023 г.,

публичните задължения, по изпълнително дело №231326522/2023 г., са в размер на 103 836,24 лв., а към момента на произнасяне на директора на ТД на НАП София публичните задължения на дружеството са в по –голям размер, а именно в размер на 119 119,95 лв.

Независимо от постъпилите суми по изпълнителното дело, по голяма част от публичните задължения не са погасени. От друга страна, с Постановление с изх. №С230022-022- 0020300/23.03.2023 г., с което е наложен заповор върху товарен автомобил марка М. Б. с рег. [рег.номер на МПС] , който е със застрахователна оценка 0,00 лева, е видно, че обективно не би могло да бъде обезпечено публичното вземане.

Правилно Директорът на ТД на НАП е потвърдил обжалваното пред него ПНОМ. Съобразил е, че в случая са налице предвидените в ДОПК основания за налагане на обезпечителни мерки. Обсъдил е подробно възраженията на жалбоподателя в депозираната от него жалба, установил е, че публичното задължение на "ФБД БГ" ЕООД е подлежало на обезпечаване.

В случая не се спори за размера на задължението. Едновременно с това липсват данни за пълното погасяване задълженията на жалбоподателя или за обезпечаването им по друг начин. Тези обстоятелства обосновават извод за затруднено събиране на дължимите суми без предприетите действия по обезпечаването.

Наложените обезпечителни мерки са съобразени с размера на установеното и изискуемо вземане, дължимо от "ФБД БГ" ЕООД чийто размер към датата на издаване на оспореното решение е продължил да нараства / в размер на 119 119,95 лева/и не препятстват извършваната от жалбоподателя дейност. Нито в жалбата, нито в писмените бележки са изложени аргументи в подкрепа на твърденията на жалбоподателя, че е затруднена търговската дейност на дружеството, по какъв конкретно начин във връзка с кои конкретно търговски отношения.

Основната цел на обезпечителното производство на публичните задължения се състои в защита интереса на фиска, респективно гаранция, че държавата ще може да събере установените публични задължения, ведно с лихвите до неговото окончателно погасяване. Обезпечението е допустимо при наличието на обезпечителна нужда, която е определяща за налагането на съответната обезпечителна мярка. Обезпечителната нужда се определя преди всичко от възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и ще разполага към датата на изпълнението. Следователно в производството по издаване на постановление за налагане на обезпечителни мерки, публичният изпълнител е компетентният административен орган, който извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания, респективно в неговите правомощия е да наложи съответната обезпечителна мярка/мерки.

В конкретния случай безспорно се установява, че обезпечителната нужда е обоснована, публичният изпълнител след извършена преценка и анализ е установил, че събирането на изискуемото и установено публично вземане ще бъде затруднено, поради липсата на предприети от страна на длъжника действия за пълното погасяване на неговото задължение към държавата.

Неоснователни се явяват изложените твърдения на жалбоподателя, че в процесното ПНОМ бланкетно са посочени обстоятелствата, налагащи постановяването на обезпечителна мярка, свеждащи се до най-общо указание, че събирането на публичните задължения ще бъде затруднено. Публичният изпълнител изрично е

отбелязал, че задълженото лице не е обявило цялото си имущество, не е предложило изпълнението да бъде насочено върху друга движима или недвижима вещь или да бъде извършено чрез някои от исканите от публичния изпълнител способности, съгласно чл.214 от ДОПК.

Съдът намира, че така наложената обезпечителна мярка е съобразена и с принципа на съразмерност. Съгласно чл.195, ал.7 ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установими по реда на ал.5. При определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид както обезпечителната нужда на публичния взискател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника. Изискването произтича пряко от принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, съгласно който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В случая тези изисквания са спазени.

С оглед изложеното действията, предприети от публичния изпълнител, са законосъобразни. Преди предприемането им е направена проверка на наличните и изискуеми публични задължения по данъчно осигурителната сметка на длъжника и след като в период от време длъжника е проявил бездействие за погасяването им, публичният изпълнител на основание чл. 200 и чл.204 във вр.с чл.195, ал.1-3 ДОПК е предприел действия съобразно действащите разпоредби на закона, като е наложен запор по отношение на банковата му сметка до размера на дължимите по образуваното изпълнително дело към 19.09.2023 г. Отделно от това е съобразен и факта, че размерът на публичното задължение е продължил да нараства, като жалбоподателят не е отправил искане за замяна на наложената обезпечителна мярка с друго равностойно обезпечение.

Като е стигнал до тези изводи, Директорът на ТД на НАП-гр.София е постановил правилно решение, поради което жалбата следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора, на основание чл.143, ал.4 АПК във вр.с чл.78, ал.8 ГПК във вр.с § 2 от ДР на ДОПК, в полза на ТД на НАП-гр.София следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл.268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ФБД БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от С. К. П. срещу Решение № ПИ-324/12.10.2023г. на директора на ТД на НАП – София, с което е оставена без уважение, като неоснователна жалба с вх.№ 53-06-9871/28.09.2023 по регистъра на ТД на НАП София, подадена от „ФБД БГ“ ЕООД, срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки/ПНОМ/ с изх.№ С230022-022-0067891/19.09.2023г. издадено от А. Г., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП София

ОСЪЖДА „ФБД БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление –

[населено място], [улица], представлявано от С. К. П. да заплати на ТД на НАП-гр.София юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: